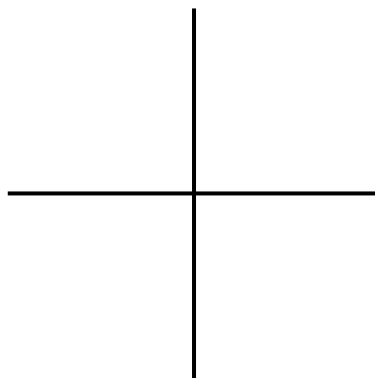

RITUAL D'EXÈQUIES

Poblet
2012

RITUAL D'EXÈQUIES

Per al monestir de Poblet,
adaptat d'acord amb el Ritual Cistercenc

CONTINGUT

I. Primera pregària pel germà difunt	3
II. Pregària pel germà difunt a la capella de Sant Esteve	5
III. Ritu de les exèquies	10
Processó a l'església	10
Missa exequial	14
Ritu d'enterrament	26
IV. Com es rep i s'acomiada el cos d'un difunt	37
V. Apèndix	38

que la llum per - pè - tu - a l'il - lu - mi - ni. R. A - co -

lli u la se - va à - ni - ma, i pre - sen - teu - la a l'Al - tís - sim.

Acabat el responsori, el P. Abat diu aquesta oració:

Oh Déu,

només vós podeu ajudar-nos després de la mort;

feu que el vostre servent **N.,**

lliure ja dels lligams terrenals,

participi per sempre de la vostra redempció.

Per Crist Senyor nostre.

R. Amén.

Tot seguit es diu l'himne de l'Hora corresponent, o bé el salm 94, si es tracta de les Vigílies.

II PREGÀRIA PEL GERMÀ DIFUNT A LA CAPELLA DE SANT ESTEVE

A l'hora convenient, havent tocat la campana, aplegats els germans entorn del cos del difunt, el P. Abat, portant, si es vol, l'estola morada, introdueix la pre-gària dient:

Que Déu, autor de tota esperança,
faci que la vostra fe sigui plena de pau,
perquè la vostra esperança sigui completa,
per la força de l'Esperit Sant;
i que el Senyor sigui sempre amb vosaltres.

R. Amén.

Si no s'hagués cantat abans, ara es canta el responsori «Ajudeu-lo, sants de Déu», pàg. 3. Tot seguit es llegeix una lectura breu de la Sagrada Escrip-tura, seguida del salm 26 (en temps pasqual, el salm 22, pàg. 7).

Una mica mogut SI 26,13

Ant.

N'es-tic cert, fru - i - ré, en el pa - ís de la
vi - da, de la bon - dat que em té el Se-nyor.

Salm 26

El Senyor m'il-lumina *i* em salva,
qui em pot fer *por*?
El Senyor és el mur que prote-geix la *me*-va vida,
qui em pot *es*-fereir?

Quan m'envesteixen homes *mal*-vats
per devorar les meves *carns*,
són ells, els ene-*mics*, els *meus* rivals,
els qui enso-*pe*-guen i cauen.

Ni que acampés contra mi tot un *e-xèrcit*,
el meu cor no teme-*ri-a*;
per més que em decla-*res-sin* la guerra,
jo em sentiri-*a* confiat.

Una cosa he demanat al Senyor, [´]
i la desitjo amb to-*ta* l'ànima:
poder viure a la casa del Senyor
tots els dies de la *vi-da*,
per fruir-hi de l'*es-ti-ma* del Senyor
i vet-*llar* pel seu temple.

Ell m'amaga al seu *cos-tat*,
en dies de des-*grà-cia*;
m'encobreix dintre el re-*cer* de *ca-sa* seva,
m'encamina a la ro-*ca in*-accessible.

Ara, doncs, s'aixeca el meu cap
sobre els enemics que m'*en*-volten.
A casa d'ell ofereixo sacri-*fi-cis*,
ofereixo *a-cla-ma-cions*,
himnes i càntics en ho-*nor* del Senyor.

Escolteu el meu clam, *Se-nyor*,
compadiu-vos de mi, respo-*neu-me*.
De part vostra, el cor em *diu*: [´]
«Busqueu la me-*va* presència.»
Arribar davant vostre és el que vull; [´]
Senyor, *no us* amagueu.

No sigueu sever fins a rebutjar el vostre *ser-vent*,
vós que sou el meu a-*jut*.
No em dei-*xeu a-ban-donat*,
Déu meu, *Sal-vador* meu.

Si mai m'abandonessin pa-*re i* mare,
el Senyor em reculli-*ri-a*.
Ensenyeu-me, *Se-nyor*, la vos-*tra* ruta,
conduïu-me per *ca-mins* planers.

Penseu que tinc e-*ne-mics*,
no em deixeu a mercè d'*ells*.

Es presenten *fal-sos tes-timonis*
urgint la *me-va* condemna.

N'estic cert, fruïré en el país de la vida
de la bondat que em té el *Se-nyor*.
Espera en el *Se-nyor*!
Sigues valent! Que el teu *cor* no *de-falleixi*.
Espe-*ra* en el Senyor!

Una mica mogut

Ant.

N'es-tic cert, fru-i - ré, en el pa - ís de la

vi - da, de la bon - dat que em té el Se-nyor.

En temps pasqual:

Ant.

El Se-nyor em fa des - can - sar en

prats de - li - ci - o - sos, al - le - lu - ia.

Salm 22

El Senyor és el meu pastor, no em man-*ca* res,
em fa descansar en prats deli-*ci*-osos;
em mena al repòs vora l'aigua, '
i allí em *re*-torna.
Em guia pels camins segurs
per l'amor del *seu* nom.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos
no tinc por *de* res,
perquè us tinc vo-*ra* meu;
la vostra vara de *pas*-tor
m'asserena i em *con*-forta.

Davant meu pareu taula vós *ma*-teix,
i els enemics *ho* veuen;
m'heu ungit el cap amb *per*-fums,
ompliu a vessar la *me*-va copa.

Oh sí! La vostra bondat i el vos-*tre* *a*-mor
m'acompanyen tota *la* vida,
i viuré anys i *més* anys
a la casa del *Se*-nyor.

Ant.

El Se - nyor em fa des - can - sar en
prats de - li - ci - o - sos, al - le - lu - ia.

Acabat el salm, el diaca (o el cantor) diu la lletania següent:

**Rebeu, Senyor, el vostre servent
en la vostra felïç companyia.**

R. Senyor, tingueu pietat.

**Concediu-li el repòs i el Regne,
és a dir, la Jerusalem celestial. R.**

**Col·loqueu-lo al costat dels vostres patriarques,
Abraham, Isaac i Jacob. R.**

**Que tingui part en la primera resurrecció,
ressuscitant amb els sants. R.**

**Que juntament amb ells recobri el cos
el dia de la resurrecció. R.**

Que arribi a la dreta del Pare,
amb els que Déu ha beneït. **R.**

I que frueixi de la vida eterna,
a l'aplec dels justos. **R.**

El P. Abat hi afegeix la col·lecta:

Us encomanem, Senyor, el vostre servent,
per amor al qual vau baixar bondadosament a la terra;
ara que, per voler vostre,
deixa aquesta existència
tan precària i poc segura,
doneu-li la vida i l'alegria del cel,
oh Salvador del món,
que viu i regneu pels segles dels segles.

R. Amén.

I, després, l'oració pels afligits:

Pare de misericòrdia i Déu de tot consol,
que ens estimeu amb un amor etern
i canvieu la foscor de la mort en l'albada de la vida,
mireu l'afflicció dels vostres servents.
I ja que el vostre Fill i Senyor nostre
tot morint destruï la mort
i ressuscitant ens tornà la vida,
concediu-nos de tendir cap a ell de tal manera
que, acabat el curs d'aquesta vida mortal,
puguem reunir-nos un dia amb els germans,
allà on vós eixugareu totes les llàgrimes.

Per Crist Senyor nostre.

R. Amén.

Si no s'ha de celebrar cap Hora de l'Ofici, el P. Abat acomiada els germans:

Anem-nos-en en pau,
i recordem el nostre germà difunt.

Si s'ha de celebrar alguna Hora de l'Ofici, s'omet el vers introductor i es comença directament per l'himne. Si el dia o les circumstàncies ho permeten, es dirà l'Ofici de Difunts, que es pot resar tot sencer o només en part. Com que a la capella de Sant Esteve la comunitat no hi celebra totes les hores l'Ofici Diví, convindrà fer una altra estona de pregària més prolongada entorn del difunt, a una hora convenient, emprant algunes de les lectures, salms i pregàries del Ritual Cistercenc i del Ritual Romà de les Exèquies, i les oracions pels difunts del Missal Romà.

III RITU DE LES EXÈQUIES

PROCESSÓ A L'ESGLÉSIA

L'Església celebra amb confiança el misteri pasqual de Crist en les exèquies dels seus fills, perquè aquells que pel baptisme van formar un sol cos amb Crist mort i ressuscitat, passin amb ell de la mort a la vida, un cop purificada la seva ànima i rebuts al cel amb els sants i escollits, mentre el seu cos espera que es compleixi la nostra esperança feliç de la manifestació de Crist i de la resurrecció dels morts. Per això l'Església ofereix pels seus difunts el sacrifici eucarístic de la Pasqua de Crist i fa pregàries i sufragis per ells, en la comunió de tots els membres de Crist, perquè obtinguin per a uns l'auxili espiritual que necessiten i donin als altres el consol de l'esperança.

Aplegats entorn del difunt a la capella de Sant Esteve els preveres concelebrants, els germans, els familiars del difunt i els altres fidels, entra el P. Abat, portant la mitra i el bàcul, acompanyat dels seus ajudants, precedits pel cruciferari i els ceroferraris, que es quedaran davant la porta. El turiferari i el qui porta l'aigua beneita s'estaran vora el fèretre.

Aleshores es canta el responsori «Allibereu-nos, Senyor»:

Moderadament mogut

Resp.

R. A - lli - be - reu - nos, Se - nyor, del po - der de la
mort. Vós o - brí - reu les por - tes del pa - ís dels
morts i el vi - si - tà - reu i els do - nà - reu la vos - tra
llum, per - què us ve - ies - sin els qui so - fri - en la

pe - na de la fos - cor. V. Do - neu - li, Se -
 nyor, el re - pòs e - tern i que la llum per -
 pè - tu - a l'il - lu - mi - ni. R. Do -
 neu - li, Se - nyor, el re - pòs en el lloc del per - dó.

Acabat el cant, P. Abat, deixant la mitra i el bàcul, saluda els presents:

**En el nom del Pare i del Fill
 i de l'Esperit Sant.**

R. Amén.

Germans (i germanes): Que el Pare de misericòrdia i el Déu de tot consol us consoli també a vosaltres en aquesta hora de tristesa. El cos del nostre germà, que un dia va formar part de la nostra comunitat, ens recorda que cap de nosaltres no té la ciutat definitiva aquí a la terra, sinó que n'ha d'edificar una altra, fonamentada sobre la roca de la fe, per tal que la nostra ferma esperança ens faci estar segurs que la victòria de Crist és més forta que la mateixa mort que ell va vèncer amb la resurrecció.

Ara, passant tot al voltant del fèretre, el P. Abat aspergeix el cos del difunt i, en acabat, diu:

**Tots els qui hem estat batejats en Jesucrist
 hem estat submergits en la seva mort.
 I si nosaltres hem estat plantats vora d'ell
 per aquesta mort semblant a la seva,
 també hem de ser-ho per la resurrecció.**

El P. Abat posa encens a l'encenser i, passant també tot al voltant del fèretre, encensa el cos del difunt.

Després diu la col·lecta:

Preguem.

Acolliu, Senyor, el vostre servent **N.**,
que heu cridat d'aquest món a vós,
i feu que, alliberat de tots els seus pecats,
tingui el goig del repòs i de la llum eterna,
i ressusciti gloriós entre els vostres sants i escollits.

Per Crist Senyor nostre.

R. Amén.

Diaça:

Iniciem la processó

acompanyant el nostre germà a l'església

per demanar a Déu que l'aculli a la Jerusalem celestial.

El cantor entona el salm 129 amb la seva antífona i s'organitza la processó. Van al davant el turiferari amb l'encenser fumejant, i el cruciferari amb els ceroferris; els segueixen la comunitat, per ordre començant pels més joves, els preveres concelebrants, el fèretre, el P. Abat portant la mitra i el bàcul, amb els seus ajudants, els familiars del difunt i els altres fidels.

Cf. Sl 129,5

Ant. *Moderat*

La me - va à - ni - ma con - fi - a en el Se - nyor.

Salm 129

Des de l'*a-bis-me* us *cri-do*, Se-nyor.

Escol-teu el meu clam.

Estigueu a-tent, es-col-teu

aquest *clam* que us sup-li-ca. **Ant.**

Si tin-gués-siu en *comp-te* les *cul-pes*,

qui es po-dri-a sos-te-nir?

Però és molt vos-tre per-do-nar,

i ai-xò *ens in-fon* res-pec-te. **Ant.**

Con-fi-o en la pa-rau-la del Se-nyor,

la me-va à-ni-ma hi con-fi-a.

Es-pe-ra el Se-nyor la me-va à-nima,

més que els senti-ne-lles el ma-tí. **Ant.**

Els habitants de la terra s'es-gla-ien
en veure els *vos-tres pro-digis*;
les portes de l'aurora i del cre-pus-cle
s'omplen *de goig*. **Ant.**

Vetlleu per la terra i la re-gueu,
l'enri-quiu a *mans plenes*.
El rierol de Déu desborda *d'ai-gua*
preparant els *sem-brats*. **Ant.**

Fecundeu la *ter-ra*
amarant els seus solcs, apla-nant els *ter-rossos*,
ablanint-la amb els *xà-fecs*,
i beneïu el que hi *ger-mina*. **Ant.**

Coroneu l'anyada amb l'abundor que cau del *cel*,
la fertilitat rega-*li-ma* de la vostra *car-rossa*. **Ant.**

Aclama joiós l'herbei de l'es-te-pa,
s'en-ga-lanen els *tu-rons*;
les prades es vesteixen de ra-mats,
les valls, cobertes de blat, aclamen joioses i canten. **Ant.**

A l'església, posen el fèretre al mig, als peus del ciri pasqual, davant el presbiteri, de cara a l'orient. Si el difunt era un ministre ordenat, se'l pot col·locar mirant cap al poble.

En arribar a l'altar, havent deixat la mitra i el bàcul, el P. Abat el besa i, després, l'encensa.

Això fet, es canten les invocacions:

K. Rom. XVIII

6.

K ý- ri- e, e- lé- izon. Chri- ste, e- lé- izon.

Ký- ri- e, e- lé- izon. Kýri- e, e- lé- izon.

El P. Abat, dret des de la seu, diu la col·lecta i, en asseure's, li donen la mitra.

LITÚRGIA DE LA PARAULA

SALM RESPONSORIAL

Salm 22,1-3.4.5.6 (R.: 1; o bé: 4a)

Una mica mogut

1

El Se-nyor és el meu pas-tor, no em man - ca res.

O bé:

2

Ni quan pas-so per bar-rancs te - ne - bro - sos

no tinc por de res, per-què us tinc vo - ra meu.

Salm 24,6-7bc.17-18.20-21 (R.: 1; o bé: 3)

Moderat

3

A vós, Se - nyor, e - le - vo la me - va à - ni - ma.

O bé:

Mogut

4

No s'en - du - ran un des - en - gany els qui es -

pe - ren en vós, Se - nyor.

Salm 26,1.4.7 i 8b i 9a.13-14 (R.: 1a; o bé: 13)

5 *Moderat*

El Se - nyor m'il - lu - mi - na i em sal - va.

O bé:

Una mica mogut

6

N'es-tic cert, fru - i - ré, en el pa - ís de la

vi - da, de la bon - dat que em té el Se - nyor.

Salm 41,2.3.5bcd; 42,3.4.5 (R.: 41,3a)

7

Tot jo tinc set del Déu que m'és vi - da.

Salm 62,2.3-4.5-6.8-9 (R.: 2b)

8

Tot jo tinc set de vós, Se - nyor, Déu meu.

Salm 102, 8 i 10.13-14.15-16.17-18 (R.: 8a; o bé: 36,39a)

9

El Se - nyor és com - pas - siu i be - nig - ne.

O bé:

10

És el Se - nyor qui sal - va els jus - tos.

Salm 114,5 i 6; 115,10-11.15-16ac (R.: 114,9)

11

Con - ti - nu - a - ré ca - mi - nant en - tre els qui

vi - uen, a la pre - sèn - ci - a del Se - nyor.

Salm 121,1-2.3-4a.4b-5.6-7.8-9 (R.: 1; o bé: cf. 1)

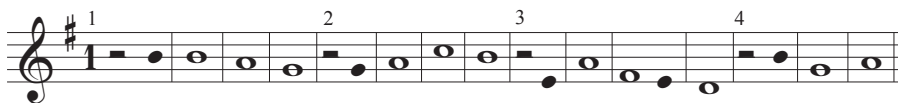
12

Qui - na a - le - gri - a quan em van dir: «A -

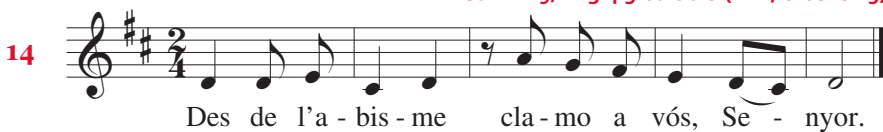
nem a la ca - sa del Se - nyor.»

O bé:

Salm 129,1-2.3-4.5-6a.6b-8 (R.: 1; o bé: cf. 5)

O bé:

16

Moderat

Se-nyor, es-col-teu la me-va pre-gà-ri-a.

AL-LELUIA

Àgil

Al-le-lu - ia, al-le-lu - ia, al-le-lu - ia.

Al-le-lu - ia, al-le-lu - ia, al-le-lu - ia.

O bé:

VIII

A

l- le- lú- ia.

Per al temps de Quaresma:

ACLAMACIÓ

Llo - an - ça a vós, oh Crist, rei de la

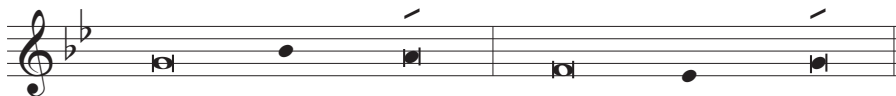
glò - ri - a e - ter - na.

VERSETS PER A L'AL·LELUIA O L'ACLAMACIÓ

Per a l'al·leluia:

Per a l'acclamació:

1. Us enaltim, Pare, Senyor del cel i de *la* terra,
perquè heu revelat als senzills els misteris *del* Regne. (Cf. Mt 11,25)
2. Veniu, beneïts del meu Pare, diu el *Se*-nyor;
preneu possessió del Regne '
que ell us tenia preparat des de la creació *del* món. (Mt 25,34)
3. Déu estima tant el món, que ha donat el seu *Fill* únic;
tots els qui creuen en ell tenen vi-*da*_e-terna. (Jo 3,16)
4. Aquesta és la voluntat del *meu* Pare:
que jo no perdi res d'allò que ell m'ha donat, '
sinó que ho ressusciti el dar-*rer* dia. (Jo 6,39)
5. Tots els qui creuen en el Fill tenen vi-*da*_e-terna.
I jo els ressuscitaré el darrer dia, diu el *Se*-nyor. (Jo 6,40)
6. Jo sóc el pa viu, baixat del cel, diu el *Se*-nyor;
qui menja aquest pa viurà *per* sempre. (Jo 6,51)
7. Jo sóc la resurrecció i la vida, diu el *Se*-nyor;
els qui creuen en mi, no moriran *mai* més. (Jo 11,25a.26)
8. Tenim la nostra ciutadania *al* cel,
d'allà esperem un Salvador, Jesucrist, el *Se*-nyor. (Fl 3,20)
9. Si morim amb Jesucrist, també viurem *amb* ell;
si som constants en les proves, també regnarem *amb* ell. (2 Tm 11-12a)
10. Jesucrist és el primer ressuscitat d'*en-tre*_els morts.
Que li sigui donada la glòria i el poder '
pels segles dels segles. *A*-mén. (Ap 1,5a.6b)
11. Feliços els qui des d'ara moren en el *Se*-nyor:
reposen dels seus treballs, '
perquè les seves obres els a-*com*-panyen. (Ap 14,13)

Després de donar la benedicció al diaca que ha de llegir l'Evangelí, el P. Abat deixa la mitra, i li donen el bàcul quan el diaca, a l'ambó, ha signat el llibre dels Evangelis.

El P. Abat pronuncia l'homília des de la seu, assegut, portant la mitra, que deixarà novament per a la pregària dels fidels. No es fa la professió de fe.

LITÚRGIA DE L'EUCARISTIA

Durant la preparació de les ofrenes es canta el següent responsori o, si es pre-fereix, es guarda silenci. Mentrestant el P. Abat està assegut portant la mitra, que deixarà en accedir a l'altar.

G. Cist.

ij. T.

D

ómine Iesu Christe, Rex gló- ri- æ, lí-

bera ánimas ómni- um fidé- li- um de- functó- rum de pœ-

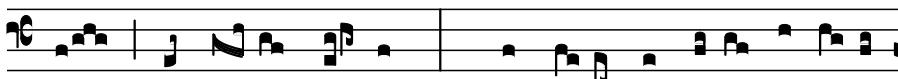
nis infér- ni et de profúndo la- cu; líbera e- as de ore

le- ó- nis, ne absórbe- at e- as tár- tarus, ne cadant in ob-

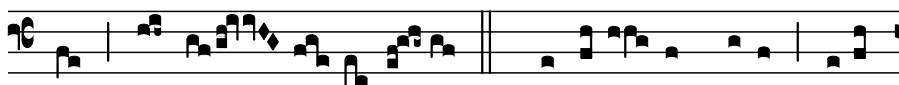

scú- rum; sed sígni- fer sanctus Mícha- el repræséntet e-

as in lu- cem sanctam, * Quam o- lim Abrahæ promi- sí-

sti et sé- mi- ni e- ius. *℣*. Hósti- as et preces tibi,

Dómine, lau- dis offérimus; tu súscipe pro animábus il-

lis, qua- rum hódí- e memóri- am fá- cimus. Fac e- as, Dómi-

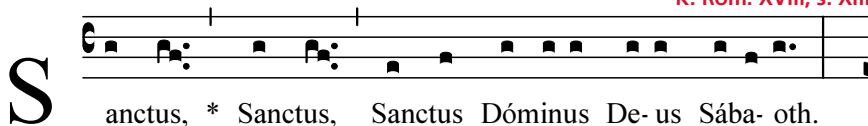

ne, de mor- te transí- re ad vitam. * Quam o- lim.

«Senyor Jesucrist, Rei de la glòria, allibereu les ànimes dels fidels difunts de les penes de l'infern i de l'abisme profund; allibereu-les de la gola del lleó! Que no les engoleixi l'abisme, ni vagin a parar a les tenebres, sinó que sant Miquel, el portaestendard, se les endugui a la llum santa, que en altre temps vau prometre a Abraham i a la seva descendència. Heus aquí, Senyor, el sacrifici i les pregàries que oferim a lloança vostra. Accepteu-les per aquells dels quals avui fem memòria; feu-los passar, Senyor, de mort a vida.»

ACLAMACIÓ DE LLOANÇA

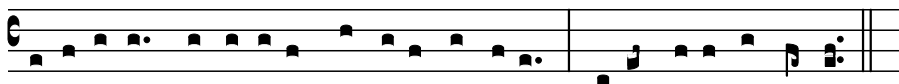
K. Rom. XVIII; s. XIII

anctus, * Sanctus, Sanctus Dóminus De- us Sába- oth.

Pleni sunt cæli et terra glóri- a tu- a. Ho- sánna in excélsis.

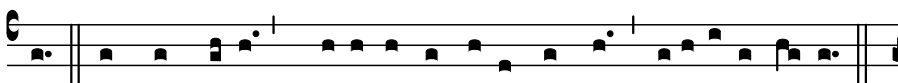
Benedíctus qui venit in nómine Dómini. Hosánna in excélsis.

LLETANIA DE LA FRACCIÓ

K. Rom. XVIII; s. XII

Agnus De-i, * qui tollis peccá-ta mundi: miseré-re no-

bis. Agnus De-i, * qui tollis peccá-ta mundi: miseré-re no-bis.

Agnus De-i, * qui tollis peccá-ta mundi: dona nobis pa-cem.

ANTÍFONA DE COMUNIÓ

Cf. 4 Esd 2,34-35

Ant.

Que la llum e - ter - na bri - lli da - munt

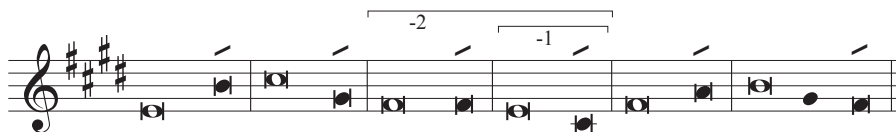

d'ells, Se - nyor, amb els vos - tres sants per sem-pre

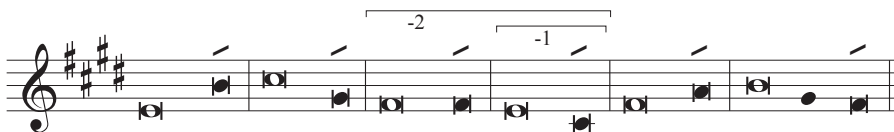

més, per-què vós sou bon - da - dós.

Salm 12

Fins quan, Senyor, seguireu obli-dant-me!
Fins quan m'amagareu la mi-ra-da!
Fins quan portaré dintre *meu*
tants ne-guits,

tantes penes, nit i dia, dins el *cor*!
Fins quan l'enemic s'alçarà tri-*om*-fant! **Ant.**

Senyor, Déu meu, mireu i defen-*seu*-me.
Ompliu-me els ulls de cla-*ror*,
que el son de la *mort*
no me'ls a-*clu*-qui;
que no digui l'enemic: «L'he ven-*çut*»,
ni s'alegri de veure la meva *cai*-guda. **Ant.**

Jo, sabent que m'esti-*meu*,
tinc plena confi-*an*-ça.
El meu cor s'alegra: ja em veig sal-*vat*,
i canto al Senyor pels seus *fa*-vors. **Ant.**

Salm 120

Alço els ulls a les mun-*ta*-nyes:
d'on em vindrà l'a-*ju*-da?
L'ajuda em vindrà del Se-*nyor*,
del Senyor, que ha fet cel i terra. **Ant.**

Que no deixi relliscar el teu *peu*,
ni s'adormi el qui et *guar*-da.
El guardià d'Israel mai no s'a-*dorm*,
sempre *vi*-gila. **Ant.**

És el Senyor qui et *guar*-da,
el Senyor t'empara al teu costat ma-*teix*.
De dia el sol no et farà *mal*,
ni la lluna *de* nit. **Ant.**

El Senyor et guarda de tota des-*grà*-cia,
et guarda la *vi*-da.
El Senyor guarda tots els teus *pas*-sos
ara i per tots *els* segles. **Ant.**

RITU D'ENTERRAMENT

DARRERA RECOMANACIÓ DINS L'ESGLÉSIA I COMIAT

Dita l'oració postcomunió, el P. Abat, portant la mitra i el bàcul, acompanyat dels seus ajudants, s'acosta al fèretre i es queda dret davant l'altar. Havent deixat la mitra i el bàcul, introdueix el ritu amb la invitació següent:

Germans:

complim el deure de donar

sepultura cristiana a aquest germà nostre.

Amb humilitat i amb confiança, preguem Déu, Senyor de la vida, que ressusciti i reuneixi, entre els qui seran de Crist, el seu servent **N.**, que enterrarem.

Que, a l'hora del judici trobi la seva misericòrdia,

per tal que, rescatat de la mort,

alliberat de tot deute, reconciliat amb el Pare

i portat a les espatlles del bon Pastor,

pugui fruit del goig perenne i de la companyia dels sants

en el seguici del Rei etern.

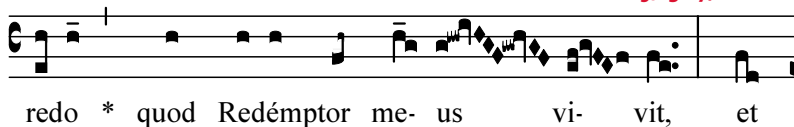
Tothom prega uns moments en silenci.

A continuació el P. Abat, passant tot al voltant del fèretre, aspergeix i encensa el cos del difunt. Mentrestant es canta el responsori «Credo quod Redemptor meus vivit»:

Cf. Jb 19,25-27; G. Rom.

R.VIII

C

Salva-tó- rem me- um. ✠. Quem visúrus sum:
 ego ipse, et non áli- us, et óculi me- i con- spectú-
 ri sunt. * Et in carne.

«Jo crec que el meu Redemptor viu i que el darrer dia ressuscitaré de la terra. I havent recuperat el meu cos, veuré Déu el meu Salvador. Sóc jo, jo mateix, que l'he de veure, i els meus ulls el contemplaran.»

Acabat el responsori, el P. Abat diu l'oració:

Oh Déu,

**en qui tots els qui moren es mantenen en vida,
 per vós els nostres cossos no es destrueixen quan moren
 sinó que es transformen en millor;
 acolliu, per mà dels vostres sants àngels,
 el nostre germà **N**.**

**al costat dels vostres patriarques,
 Abraham, el vostre amic,
 Isaac, el vostre escollit,
 i Jacob, el vostre estimat,
 allà on ja no hi ha dolor, tristesa ni sospirs,
 allà on els fidels s'alegren amb una felicitat plena;
 i, el darrer dia del gran judici,
 feu que amb els vostres sants i escollits
 pugui participar de la glòria eterna,
 que cap ull no ha vist mai,
 ni cap orella no ha sentit,
 ni el cor de l'home somiava:
 la que vós teniu preparada per als qui us estimen.**

Per Crist Senyor nostre.

R. Amén.

Dita l'oració, s'organitza la processó cap al cementiri.

PROCESSÓ AL CEMENTIRI

Aquesta processó simbolitza el pas del mar Roig i la sortida d'Egipte, així com la Pasqua del Crist, que és el seu pas, per la mort, cap al Pare. El mateix cementiri prefigura aquell lloc de repòs, de llum i de pau, el paradís, enmig del qual sobresurt l'arbre de la vida.

Van primer el turiferari amb l'encenser fumejant, el cruciferari i els ceroferaris, els germans per ordre, començant pels més joves, els preveres concelebrants, el fèretre, i en darrer lloc el P. Abat, portant la mitra i el bàcul, amb els seus ajudants; els segueixen els familiars del germà difunt i els altres fidels.

Durant la processó es canta el salm 113 amb l'antífona «In paradisum» o bé «Chorus angelorum»:

G. Rom.

VII

I n paradí- sum * dedúcant te ánge- li: in tu- o advén-
tu suscí- pi- ant te mártýres, et perdúcant te in civi- tá-
tem sanctam Ie- rúsa- lem.

O bé:

Collect. Cist.

vii. T.

C horus ange- lórum te su- scípi- at et in sinu Abra-
hæ ibi te cóllocet, ut cum Láza- ro quondam páupe- re
ætérrnam há- be- as réqui- em.

RITU DE DONAR LA SEPULTURA

Quan arriben a la tomba, si el lloc ho permet, el cruciferari i els ceroferaris es col·locaran a la capçalera, el turiferari i el qui porta l'aigua beneïta als peus, i els germans arrengrats a banda i banda. El P. Abat s'està dret als peus del sepulcre, enmig dels seus ajudants.

El P. Abat, deixant la mitra i el bàcul, adreça als presents aquestes paraules:

Estimats,

**amb un record ple d'afecte
fem memòria del nostre germà,
que el Senyor s'ha emportat,
lluny dels perills d'aquest món;
per això implorem de la misericòrdia de Déu
que el dugui al lloc del repòs i de la pau
i que li perdoni tots els pecats,
comesos per debilitat humana.**

Després beneïx el sepulcre, tot dient:

O Déu!

**Vós que creàreu la terra,
i estenguéreu els cels
i els sembràreu d'estrelles,
heu alliberat l'home captiu del lligam de la mort
amb el bany baptismal;
vós que heu fet sortir victoriós
del país dels morts nostre Senyor Jesucrist,
per a la salvació dels creients,
i heu decidit que ressuscitessin amb ell els seus membres,
mireu amb bondat, Senyor, aquest sepulcre;
feu que el vostre servent hi repòsi en pau
i que ressusciti gloriósament amb tots els sants
a l'hora del judici.**

Per Crist Senyor nostre.

R. Amén.

O bé:

**Senyor Jesucrist,
vós, havent reposat tres dies al sepulcre,
heu santificat les sepultures de tots els qui creuen en vós,
de tal manera que aquest lloc de repòs
ens augmenta l'esperança de la resurrecció.**

Concediu al vostre servent
de dormir en pau en aquesta sepultura
i de reposar-hi,
fins al dia que vós,
que sou la resurrecció i la vida,
ressuscitant-lo, l'il·luminareu,
perquè en el cel, a la claror de la vostra mirada,
pugui contemplar la llum eterna.
Vós, que viviu i regneu pels segles dels segles.
R. Amén.

Dit això, el P. Abat aspergeix el sepulcre amb aigua beneïta i l'encensa.

Cobert el rostre del germà difunt i col·locat el cos dins el sepulcre, el P. Abat tira damunt seu una mica de terra.

Mentrestant es canta el salm 138 amb l'antífona «Ego sum resurrectio et vita»:

Jo 11,25-26; G. Rom.

II

E - go sum * resurrécti- o et vi- ta: qui credit in

me, éti- am si mórtu- us fú- erit, vi- vet: et omnis qui

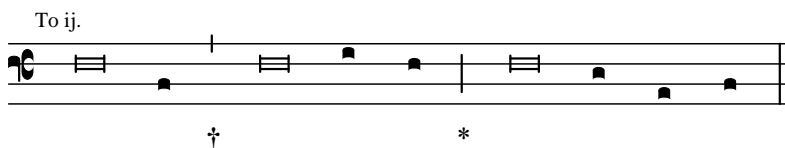
vivit et credit in me, non mori- étur in æ- térnum.

Salm 138

To ij. (1-18.23-24)

† *

Heu penetrat els meus secrets, Senyor, i em co-*nei*-xeu, *
vós veieu quan m'assec o quan m'*ai*-xeco,
descobriu de lluny estant els meus propò-*sits*, †
sabeu bé si camino o si re-*po*-so, *
us són coneguts tots els *meus* passos. **Ant.**

Encara no tinc als llavis la pa-rau-la, *
 que vós, Senyor, ja la veieu pronun-ci-ada.

M'estrenyeu a banda i ban-da, *
 teniu damunt meu la vos-tra mà.

És admirable com ho sa-beu tot; *
 és tan admirable que no ho puc en-tendre. **Ant.**

On aniria que el vostre esperit no hi fos pre-sent? *
 On fugiria que jo no estigués da-vant vostre?

Si pujava dalt del cel, vós hi sou, *
 si m'ajeia als inferns, us hi trobo. **Ant.**

Provaré de prendre les ales de l'au-ro-ra *
 per anar a viure a l'altre ex-trem del mar?

També allà m'hi portarien les mans vos-tres, *
 també allà m'hi vindrien a buscar. **Ant.**

Diré, doncs: Que m'amaguin les te-ne-bres, *
 i tingui per llum la ne-gra nit?

Però per a vós no són fosques les tene-bres, †
 la nit us és tan clara com el di-a, *
 llum o fosca us són igual. **Ant.**

Vós heu creat el meu inte-ri-or, *
 m'heu teixit en les entranyes de la mare.

Us dono gràcies per haver-me fet tan admi-ra-ble, *
 és meravellosa la vos-tra obra. **Ant.**

Us era tot jo ben conegut, †
 res de meu no us passava per alt †
 quan jo m'anava fent secre-ta-ment, *
 com un brodat, aquí baix a la terra. **Ant.**

Els vostres ulls ja veien els meus ac-tes, *
 tots eren inscrits al vos-tre llibre;

ja us afiguràveu els meus di-es *
 abans que n'existís el primer. **Ant.**

Déu meu, qui pot ponderar els vostres *de-sig-nis*, *
qui pot comptar-los *d'un* a un!

Si m'hi posava, serien més que els grans de *sor-ra*, *
i encara, quan m'alcés, em queda-*rí*-eu vós. **Ant.**

Déu meu, penetreu els meus secrets
per conèixer el *meu* cor, *
examineu-me per conèixer què *de*-sitjo.

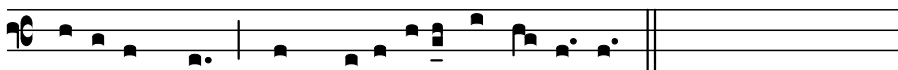
Mireu que no vagi per camins d'*idola-tri-a*, *
guieu-me per *ca-mins* eternals. **Ant.**

Ego sum * resurrécti- o et vi- ta: qui credit in me,

éti- am si mórtu- us fú- erit, vi- vet: et omnis qui vivit et

credit in me, non mori- étur in æ- térnum.

PREGÀRIES FINALS

Un cop enterrat el cos, es para la salmòdia i es fa la pregària dels fidels.

P. Abat:

Déu ha volgut cridar d'aquesta vida cap a ell
el nostre germà,
per això ara confiem el seu cos a la terra,
per tal que torni allà d'on va sortir.
Encomanem-lo al Senyor,
a fi que el rebi en pau i el ressusciti el darrer dia,
perquè Jesucrist ha ressuscitat
com a primícia d'entre els morts
i transformarà el nostre pobre cos,
per fer-lo semblant al seu cos gloriós.

Prosegueix el diaca (o un cantor), i tothom va responent «Amén»:

- Rebeu, Senyor, el vostre servent que torna cap a vós; doneu-li el vestit celestial i renteu-lo en la font santa de la vida eterna,**
- perquè amb els savis frueixi de la saviesa, R. Amén.**
  - amb els patriarques i profetes es trobi anant al davant, R. Amén.**
  - amb els apòstols es deleixi per seguir el Crist, R. Amén.**
  - amb els màrtirs comparteixi la corona, R. Amén.**
  - amb els àngels i els arcàngels
contempli sempre la glòria de Déu, R. Amén.**
  - amb els querubins i serafins
descobreixi la llum esclatant de Déu, R. Amén.**
  - amb els vint-i-quatre ancians escolti aquell càntic excels, R. Amén.**
  - amb els qui han rentat els seus vestits amb la sang de l'Anyell
blanquegi també el seu, R. Amén.**
  - amb els qui ja han trucat abans,
li siguin obertes les portes de la Jerusalem celestial, R. Amén.**
  - amb les pedres vives i resplendents del paradís
sigui feliç, R. Amén.**
  - i conegui els secrets divinals, R. Amén.**
  - amb els qui veuen Déu pugui també veure'l cara a cara, R. Amén.**
  - amb els qui canten davant el tron
pugui entonar un càntic nou, R. Amén.**
  - i amb els qui ja la senten,
pugui escoltar l'harmonia del cel. R. Amén.**

Ara poden resar tots junts el Parenostre.

Després el P. Abat diu l'oració:

**Déu totpoderós,
vós pel vostre Fill Jesucrist, mort en creu,
heu destruït la nostra mort;
pel seu repòs en el sepulcre,
heu santificat els nostres sepulcres;
per la seva resurrecció gloriosa d'entre els morts,
ens heu restaurat la vida i ens heu fet immortals;
escolteu les nostres pregàries
per aquest germà nostre que,
mort i sepultat en Crist,
conserva la benaurada esperança de la resurrecció.
Mentre vivia en aquest món,
el va dirigit, amb el vostre Esperit,
pels camins de la vida monàstica.**

Conduïu-lo ara a la vida eterna,
de manera que,
ell que a la terra us ha conegut per la fe,
us lloï al cel sense parar.

Per Crist Senyor nostre.

R. Amén.

O bé:

Pare misericordiós,
us encomanem l'ànima del nostre germà,
amb l'esperança segura
que ressuscitarà amb Crist el darrer dia,
com tots els qui han mort creient en ell.
Us donem gràcies
per tots els beneficis que li heu fet
durant la seva vida mortal,
i també per haver-nos donat així a nosaltres
un senyal de la vostra bondat
i de la comunió dels sants en Crist.
Que les nostres pregàries, Senyor, us arribin al cor.
Obriu al nostre germà les portes del paradís,
i feu que nosaltres, que encara seguim aquí,
ens consolem els uns als altres amb paraules de fe
fins que tots anem a l'encontre de Crist
i així, amb el nostre germà,
puguem estar sempre amb el Senyor.

Per Crist Senyor nostre.

R. Amén.

Dita l'oració, el P. Abat hi afegeix la darrera pregària pels altres germans allí enterrats i tots els fidels difunts d'arreu del món, dient:

Déu compassiu,
que doneu el repòs als fidels difunts,
concediu el perdó dels pecats als vostres servents i serventes
i a tots els qui arreu del món han mort en Crist,
perquè, alliberats de les seves faltes,
s'alegrin eternament amb vós.

Per Crist Senyor nostre.

R. Amén.

Per acabar, es pot entonar, si sembla oportú, un cant apropiat, per exemple l'antífona «Salve, Regina» (pàg. 44). Després es fa la benedicció i el comiat.

BENEDICCIÓ I COMIAT

El P. Abat, portant la mitra i amb les mans esteses, diu:

El Senyor sigui amb vosaltres.

Tothom respon:

I amb el vostre esperit.

El diaca diu:

Inclineu-vos per rebre la benedicció.

Tothom s'inclina. El P. Abat, amb les mans esteses sobre el poble, continua:

**Que us beneeixi Déu, que no deixa mai de consolar-nos,
i que pel seu amor inefable va crear l'home,
i en la resurrecció del seu Fill Jesucrist
ha donat, als qui creuen, l'esperança de la resurrecció.**

R. Amén.

**Que a nosaltres, que encara vivim en aquest món,
ens concedeixi el perdó de tots els pecats
i, als qui ja han mort, els porti al lloc de la llum i de la pau.**

R. Amén.

**Que a tots ens concedeixi de ser eternament feliços amb Crist,
el qual creiem que ressuscità realment d'entre els morts.**

R. Amén.

El P. Abat, prenent el bàcul, beneeix el poble dient:

**Que us beneeixi Déu totpoderós,
Pare, Fill ✠ i Esperit Sant.**

R. Amén.

I el diaca acomiada l'assemblea:

**Anem-nos-en en pau,
i recordem el nostre germà davant el Senyor.**

Tothom se'n va en silenci.

Van al davant el cruciferari, els ceroferaris i el turiferari; els segueixen el P. Abat amb els seus ajudants, els preveres concelebrants, la comunitat, els familiars del difunt i els altres fidels.

Si a causa del mal temps no es pogués anar al cementiri, la processó s'aturarà a la capella de Sant Benet, deixant-hi el fèretre i interrompent la salmòdia; es diran les pregàries finals (pàg. 33), i es farà el comiat. Després, en el moment oportú, en companyia d'alguns germans, el P. Abat donarà sepultura al cos que, abans, hauran tingut en un lloc adequat.

IV

COM ES REP I S'ACOMIADA EL COS D'UN DIFUNT

Si un germà mor fora del monestir i la missa exequial s'ha de celebrar just a la seva arribada, la comunitat anirà a rebre el cos a la porta de l'església. A l'hora oportuna, havent tocat la campana, els germans sortiran de la sagristia: el P. Abat, els preveres concelebrants i els altres ministres, revestits com per a la missa. Van al davant el cruciferari i els ceroferaris, el turiferari, el P. Abat, portant la mitra i el bàcul, i els seus ajudants; els segueixen els preveres concelebrants i la comunitat per ordre començant pels més ancians. En arribar a la Galilea, es rep el cos del germà difunt i, un cop deixat al mig, es fa tot com es descriu a la pàg. 10. En comptes, però, dels salms 129 i 121, per a la processó d'entrada a l'església es canta directament l'antífona «Doneu-los, Senyor, el repòs etern» amb el salm 64 (pàg. 14).

Si no s'ha de celebrar la missa exequial, la comunitat, des de l'atri de l'abat Copons, l'anirà a rebre a la porta reial, i des d'allà, en silenci, acompanyarà el fèretre a la capella de Sant Esteve, on es farà la pregària pel difunt tal com s'indica a la pàgina 5.

Si després de la missa exequial s'haguessin d'emportar el cos del difunt, feta la darrera recomanació (pàg. 26), es fa la processó fins a la porta de l'església i, un cop allà, havent deixat el fèretre al mig de la Galilea, es diuen directament les pregàries finals (pàg. 33), després de les quals es confia el cos als qui se l'hagin d'endur. Havent tornat tots als seus llocs, el P. Abat, des de la seu, dona la benedicció i es fa el comiat (pàg. 36).

Espera en Déu. Jo el tornaré a llo-ar:
Salvador meu i Déu meu. **Ant.**

Quan em sento acla-pa-rat,
em recordo de vós,
des del país del Jordà i de l'Her-mon,
des de la muntanya de Mis-sar. **Ant.**

Un cop de mar en cri-da un altre,
quan bramula el vostre tempo-ral;
tots els rompent de les o-nades
han passat per so-bre meu. **Ant.**

Que el Senyor confirmi ca-da dia
l'amor que em té.
I cada nit cantaré la llo-ança
del Déu que m'és vida. **Ant.**

I dic a Déu, la me-va roca:
«Per què us oblideu de mi?»
Per què he d'anar de dol pertot ar-reu,
seguit de prop per l'e-ne-mic?» **Ant.**

Veient la ferida del meu cor,
l'adversari m'escar-neix,
i sento dir cada mo-ment:
«On és el teu Déu?» **Ant.**

Per què aquesta tristor, àni-ma meva?
Per què aquest torba-ment?
Espera en Déu. Jo el tornaré a llo-ar:
Salvador meu i Déu meu. **Ant.**

Feu-me justícia, defenseu la me-va causa
contra la gent que no es-ti-ma;
allibereu-me, Déu meu, d'a-quests homes
perversos i tra-ï-dors. **Ant.**

Déu meu, la muralla que em salva sou vós.
Per què m'abando-neu?
Per què he d'anar de dol pertot ar-reu,
seguit de prop per l'e-ne-mic? **Ant.**

Envieu-me la llum i la ve-ri-tat;
que elles em gui-ïn,

que em duguin a la muntanya *sa-grada*,
al lloc on re-*si*-diu; **Ant.**

i m'acostaré a l'altar *de Déu*,
a Déu, que és la meva *ale-gri-a*;
ho celebraré i us lloaré amb *la* cítara,
Senyor, *Déu* meu. **Ant.**

Per què aquesta tristor, àni-*ma* meva?
Per què aquest torba-*ment*?
Espera en Déu. Jo el tornaré a *llo-ar*:
Salvador meu i *Déu* meu. **Ant.**

Mogut

Ant.

En - tra - ré a la ca - sa de Déu, en -

mig d'un a - plec fes - tiu.

Ant.

O - briu - me les por - tes dels jus - tos; en - tra -

ré a do - nar grà - ci - es al Se - nyor.

Salm 117

1 Enaltiu el Senyor: Que *n'és*, de bo,
2 perdura eternament el seu *a-mor*. **Ant.**

- 1 Que respongui la casa *d'Is-rael*:
- 2 perdura eternament el seu *a-mor*.
- 3 Que respongui la casa *d'A-haron*:
- 4 perdura eternament el seu *a-mor*.
- 5 Que responguin els qui veneren *el* Senyor:
- 6 perdura eternament el seu *a-mor*. **Ant.**

- 1 Enmig del perill vaig clamar *al* Senyor,
- 2 i em va escoltar, i me'n *va* treure.
- 3 Tinc el Senyor a favor, res *no-em* fa por,
- 4 els homes, què em *po-den* fer?
- 5 Tinc el Senyor a favor, ell *em* defensa,
- 6 veure caure els *e-ne*-mics. **Ant.**

- 1 Més val emparar-se en *el* Senyor,
- 2 que posar confiança en *els* homes.
- 3 Més val emparar-se en *el* Senyor,
- 4 que fiar-se dels *po-de*-rosos. **Ant.**

- 1 Quan totes les nacions *m'en*-voltaven,
- 2 invocant el Senyor les he *ven*-çudes.
- 3 Quan m'envoltaven i estrenyi-*en* el setge,
- 4 invocant el Senyor les he *ven*-çudes.
- 5 Quan m'envoltaven com *un* eixam,
- 6 i s'arboraven com foc d'*ar-ge*-lagues,
- 7 invocant el Senyor les *he* vençudes. **Ant.**

- 1 M'empenyien tan fort que ana-*va* a caure,
- 2 però el Senyor m'ha sos-*tin*-gut.
- 3 Del Senyor em ve la força i *el* triomf,
- 4 és ell qui m'ha *sal*-vat. **Ant.**

- 1 Escolteu, crits de festa i *de* victòria
- 2 al campament *dels* justos:
- 3 «La drete del Senyor *fa* proeses,
- 4 la drete del Senyor em glo-*ri*-fica,
- 5 la drete del Senyor *fa* proeses.» **Ant.**

- 1 No moriré, viu-*ré* encara,
- 2 per contar les proeses del *Se*-nyor.
- 3 Els càstigs del Senyor han es-*tat* severs,
- 4 però no m'ha abandonat a *la* mort. **Ant.**

- 1 Obriu-me les por-tes dels justos;
- 2 entraré a donar gràcies al Se-nyor.
- 3 Aquest és el portal *del* Senyor,
- 4 els justos hi poden *en*-trar.
- 5 Gràcies, perquè vós m'heu *es*-coltat
- 6 i heu vingut a *sal*-var-me. **Ant.**

- 1 La pedra que rebutjaven els *cons*-tructors
- 2 ara corona l'*e*-*di*-fici.
- 3 És el Senyor *qui* ho *ha* fet,
- 4 i els nostres ulls se'n *me*-*ra*-vellen. **Ant.**

- 1 Avui és el dia en què ha obrat *el* Senyor:
- 2 alegrem-nos i *ce*-*le*-brem-lo.
- 3 Ah, Senyor, doneu-nos *la* victòria!
- 4 Ah, Senyor, feu que pros-*pe*-rem! **Ant.**

- 1 Beneït el qui ve en nom *del* Senyor.
- 2 Us beneïm des de la casa del *Se*-nyor.
- 3 El Senyor és Déu: que ell ens *il*-lumini. **Ant.**

- 1 Porteu els rams, ordeneu la *pro*-cessó,
- 2 fins a les vores de l'*al*-tar. **Ant.**

- 1 Vós sou el meu Déu, us *do*-no gràcies,
- 2 us exalço, *Déu* meu!
- 3 Enaltiu el Senyor: Que *n'és*, de bo,
- 4 perdura eternament el seu *a*-mor. **Ant.**

Després del ritu d'enterrament, es pot entonar, si sembla oportú, un cant apropiat, per exemple l'antífona «Salve, Regina»:

v. T.

Salve, Regina, mater miseri-córdi-æ; vi-ta, dulcé-do
et spes nostra, salve. Ad te clamámus, éxsules ffi-li- i Evæ.
Ad te suspi-rámus, geméntes et flentes in hac lacrimá-rum
valle. Eia ergo, advocá-ta nostra, illos tu-os miseri-córdes
óculos ad nos convér-te. Et Iesum, benedíctum fructum ven-
tris tu-i, nobis post hoc exsí-li-um osténde. O clemens,
o pi-a, o dulcis Virgo Marí- a.

